

અંચલગંધેશ્વરશ્રી જ્યકીતિસુરિ અને
કવિ - ચક્રવર્તી મુજબાદી જ્યશેખરસુરિ પર
ઝાગુ કાંયો

- રચયિતા : અજ્ઞાત શિષ્ટય

[રચના : વિક્રમની પંદ્રમી શતાબ્દી]

- સંશોધક : પૂ. મુનિશ્રી કલામલસાગરલુ મહારાજ સાહેબ

[વિદ્વાનો માટે 'ઝાગુ' શબ્દ હવે પુરાળો બન્યો છે, અને હકીકતમાં છે પણ પુરાળો. 'જૈત સત્યપ્રકાશ' વર્ષ ૧૧ ના અંકમાં ઝાગુ કાંયો ઉપર વિદ્વાનેએ સારો એવો પ્રકાશ પાડેલ છે. 'આપણું ઝાગુ કાંયો' (અંક ૬, પૃ. ૧૬૬ થી ૧૮૮) નામના લેખમાં ગ્રે. દીરાલાલ આર. કાપીયા જણાવે છે : 'ગુજરાતીમાં ઝાગુ કાંયોનો આરંભ કરતાર જૈન મુનિ છે અને તેનો પ્રારંભ વિક્રમની ચૌહમી સદીની છેલ્દી પદ્ધતીસીમાં થયો છે, એમ ગુજરાતીમાં ભગેલાં ઝાગુ કાંયો જેણાય છે. એમના જ લેખ ઉપર સમીક્ષા કરતાં ૫. લાલચંદ્ર જી. ગાંધી જણાવે છે : 'શ્રીહેમયાદ્રસુરિ દૃત 'હેઠાં નામમાદાંમાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે વસ્તોત્સવ માટે પ્રાચીન સમયથી 'ઝાગુ' શબ્દ પ્રયોગમાં છે.'

જીવનના અભિનવ ભાવને ઉત્ત્વસ્થિત કરતાં વિશિષ્ટ વર્ણનાત્મક, વિશિષ્ટ શબ્દ-છટાવણાં અને અર્થગંભીર, યમક, અનુપ્રાસ આહિ અંતંકાંશથી શોલતાં વિશિષ્ટ રચનાથી આકર્ષણીય તેવાં કાંયો પણ એ 'ઝાગુ' કે 'ઝાગ' નામથી પ્રસિદ્ધમાં આવ્યાં છે. શારદાદેવીના ફૂપાયાત્ર વિદ્વાન ન મુનિઓએ ગુજરાતી કાંયુ સાહિત્યની રચનામાં પણ પ્રશંસનીય પ્રયત્નો કર્યો છે.

આ રીતે છેલ્દાં ડેટલાંક વર્ષોથી ઝાગુકાંયો પ્રત્યે વિદ્વાનવર્ગનું આકર્ષણું વધી રહ્યું છે. ખાસ કરીને ભાવ અલયારી ભગવાન શ્રી નેમતાથ, કામવિન્દેતા શ્રી રઘુલભદ્ર, ગરુદ-નાયકોના વિશેપ પ્રકાર ઝાગુ કાંયો રચાયાં છે.

આ પ્રકારનાં પ્રાચીન ઝાગુ કાંયોમાં અહીં પ્રસ્તુત થતી એ લધુ દૃતિએ નોંધપાત્ર અની રહે તેવી છે. અંચલગંધેશ્વરાયક શ્રી જ્યકીતિસુરિજી વિક્રમની પંદ્રમી શતાબ્દીમાં થઈ ગયા. તેઓશ્રી સં. ૧૪૭૩ માં અણુહિતપુર પાટણુમાં ગચ્છનાયક બન્યા. તે વખતે એમના કોઈક અજ્ઞાત શિષ્ટયે આ કાંયુ રચેતું હોય એમ પ્રસ્તુત કાંયુ પરથી કહેવી શકાય છે. શ્રી જ્યકીતિસુરિએ શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર પર રચેલ ટીકા સુપ્રચિદ્ધ છે. તેઓશ્રી મેરુતુંગસુરિના પદ્ધતર અને શ્રી જ્યકેસરીસુરિના ગુરુ થાય છે.

શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગોતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ

એ જ અરસામાં કવિ-ચક્રવર્તી શ્રી જ્યશેખરસુરિના ડેરી અણાત શિષ્યે ગુરુ રતુતિ દેખે રચેલ હોય એમ કદમી શકાય છે. શ્રી જ્યશેખરસુરિ અચળગઢના શ્રી મહેન્દ્રપૈલસુરિના શિષ્ય હતા. યુજરાતી બાપાના આદ્ય કવિ તરીકે ગણ્યાતા શ્રી જ્યશેખરસુરિનું સ્થાન જૈના-ચાર્યોમાં પણું અભ્રગઢ્ય છે. શ્રી જ્યશેખરસુરિનું પ્રાકૃત-સંસ્કૃત-યુજરાતીના ગદ્ય-પદ્ય સાહિત્યમાં વિવિધ પ્રકારનો ફાળો આપ્યો છે. મુનિશેખરસુરિ, મંત્રપ્રેસાદક શ્રી મેસ્ટુંગસુરિ, શ્રી માનતુંગ ગણ્યી આદિ એમતા ગુરુભાતા હતા. એમના શિષ્યોમાં શ્રી ધર્મશેખરસુરિલું આદિ પણું સારા અંથકાર હતા. શ્રી જ્યશેખરસુરિના અંથે વિષે લખવા જરૂરીએ તો એક વિસ્તૃત લેખ તૈયાર થાય તેમ છે. પણું વિરોધ ન લખતાં એમના મોટા અંથેનો જ માત્ર અણીં નિર્દેશ કરું છું :

- (૧) શ્રી નૈનદુમાર સંભવ મહાકાળ્ય (સંસ્કૃતમાં)
  - (૨) ધર્મભવ ચરિત્ર પદ્ય (સંસ્કૃતમાં)
  - (૩) ઉપદેશ ચિંતામણિ પ્રાઇટ રૂપો ગાથા પ્રમાણુ, ૧૨ હજાર ક્લોક પ્રમાણુ સ્વોપ્ન ક્રિકા અવચુરી
  - (૪) પ્રયંધ ચિંતામણિ (સંસ્કૃત-પદ્ય)
  - (૫) આત્માવાસોધ કુલક
  - (૬) નળ દ્રઘંટતી ચરિત્ર (સંસ્કૃત-પદ્ય)
  - (૭) ત્રિભુવન દીપક પ્રયંધ (ગુર્જર પદ્ય) ને કૃતિથી આક્ર્ષાઈને વિદ્ધાનોએ એમને ગુર્જરના આદકવિ તરીકે નવાજ્યા છે. ચિવાય ફાળુ વિનતિ સ્તુતિ રૂપ કાંઠો, સ્તુતિઓ (સંસ્કૃતમાં) આદિ નાની મેડી મળી પચાસ ઉપરાંત કૃતિઓને આંક થઈ જવા પામે છે.

[જયશેખરસૂર્ય કૃત ફાળુ કાંઠો પણ પ્રકાશમાં આવ્યાં છે, તે માટે જુઓ. 'પ્રાચીન ફાળુ સંશોધ' સંપાદક : લોગીલાલ જ. સાઉસરા]

એવી જ રીતે એ જ અરસામાં ‘પૃથ્વીચંદ્ર ચરિત અપરનામ વાગ્વિલાસ ગુજરાત’ ગદ્યાત્મક અંથ’થી પ્રસિદ્ધ પામેલા શ્રી માણિક્યસુદરસુરિના શ્રી જયશેખરસુરિ વિદ્યાગુરુ હુતા. શ્રી માણિક્યસુદરસુરિએ પણ ‘શ્રી નેમીશર ચરિત’ દ્વારા રચેલ છે. [જુઓ. ‘શ્રી આત્માનંદજ શતાબ્દી અંથ’]

આ કૃતિઓના રચયિતા કોણું હશે એ એક પ્રથમ છે. કોઈ આધાર મળે તો વિશેષ ઘ્યાલ આપી શકાય. આ કૃતિઓને અંતે પ્રતી પુસ્તિકા પણ આપેવ છે. જે પ્રતી પરથી લખાઈ છે, તે મુજબ પ્રતી શોધવી અતિ આવરયક છે. આ કૃતિઓનું જે પ્રતી પરથી સંશોધન થયું છે, તે પ્રતમાં લખિયાની કેવીક ભૂલો સ્પષ્ટ જાણ્યાઈ આવે છે. તે પણ અનતી મહેનતે સુધારવા પ્રયત્ન કરેલ છે.

જૂની ગુજરાતીનાં એ સુંદર કાવ્યોનું આ પ્રેકાશન તે વિપ્રયના અભ્યાસીઓને તથા ઈતિહાસ ગવેણકેને ઉપયોગી થઈ પડ્યો, એવી આશા સાથે વિરમું છું ! - સાધારણ]

ॐ नमः

અંચલગંધેશ્વર શ્રી જ્યકોર્ટિસૂરિ ઇંગુ

પહેલું અદેઉ

આદિજિણેસર હેવ, પહેલું વિરચિય સેવ,
ગાધિસુ મરણુહરુ એ અંચલગંધ ગુરુ એ;
શ્રીજયકીરતિસૂરિ વંદિસુ આણુંઘૂરિ,
મહિમા મંદિરુએ શુરૂયા ગણુહરુ એ.

૧

૩૧૩

ગુરૂયા ગણુહર તું જિહ્નિ રંગિહ્નિ કર પ્રણામ,
અહુ ગુણુ અમીય સમાણીય વાણીય જિણુ અભિરામ;
અંચલગંધ-નરેશર રેશ રહિત અહુ રંગિ,
વંદિસુ સિરિજયકીરતિ ઝીરતિ વિમલ અલંગિ.
જસુ જગિ ગરુયડિ છાજાઈ રાજાઈ રવિતલિ રેખ,
નામિદી સંપદજાઈ સંપદ, અવિપદ હીસુઓ હેખ;
ધ્રુમંડલ જિમ અવિચલ, અચલગણુશુંગાર,
શાશિહરસમ વરગુણગણુ ગણુહ લહું નવિ પાર.

૨

અદેઉ

સંધ ભૂપાલ મહાદાર લરમલ કુખ અવતાર,
હુદ્ધર વત ધરાઈ એ ગુરુગુણુ અણુસરાઈ એ;
જગિ જસુ ઝીરતિ જીહ, કહુવ ન માઈ તીહ,
પાલાઈ સંજમૂ એ ટાકાઈ અવકેમૂ એ.

૩

૩૧૪

અણુહિલપુરિ ગુરુ આવિયા, રહાવિય શ્રી સંધ જમ,
ગણુપતનોણ્ય જેપરખિઉ, હરિભીઉ નિયમ નિતામ;
ત્રિહુતરાઈ સંબદ્ધરિ, ઉચ્છવ રંગ પ્રવેસિ,
કંકાચરીય તિ મોાકલાઈ, મોાકલાઈ હેસ વિદેસિ.
મિલ્યા સંધ હેસવિદેસના, હેશના રસિક વિચાર,
માંડાઈ મંડપિ નાટક, ભાટ કરાઈ કઈ વાર;
ઢાલ થમકુઈ લુંગલ, મંગલ શંખ નિનદ,
વિણુ લેરિ પખાઉજ, આઉજ સુણીઈ સદ.

૪

૬

ધર્મ ઉર્ધ્વ નિતુ નવનવા, નવનવા જોઈ જંગ,
સાહ્મીવચ્છલ સંધપૂય એ સંધ પૂર્ણ નીય રંગ;
વેશાખહ વદિ પાંચમિ, પાંચમિ તિહિ સાર,
ગણુનાયક પહ થાગીય, આપિય ગરુદહ સાર.

૭

અદૈદ

શ્રીમેરતુંગસૂરીંદ પાટિકરદ આણુંદ,
અમિહ વંદિસું એ મનિ આણુંદિસું એ;
સંધાયહિ અપાર જીલયું જિણુ ગરુદસાર,
ઉર્ધ્વ જંગિહિએ ક્રીય સંધ રંગિહિએ.

૮

કાગ

મુણ્ણિવર શુરૂ ગરુદનાયક, પાય કરદ નિતુ સેવ,
તિણુ અવસરિ ગહગહતું, પુહતું ઝતુપતિ હેવ;
મલયાયલ તણુડ, તક્ષણુ દક્ષિણ વાઇદ વાડ,
રમલિ કરદ અદવેસર, વેસ રચી સવિ રાડ.
વણુ વણુસંપત્તા મહરીય, મહરીયડા સહકાર,
વેદલ ચંપક કરણીય, તરણીય ડામણુડાર;
નિંવ કહંવ ખજૂરી, વીજહરી વાનીર,
નાગવેલી નારંગીય, રંગીય કર કણુવીર.

૯

અદૈદ

કેતકી પાડલતીરિ જાઈ જૂછ જંગીર,
મયણુ મહાલડુ એ, પસરીય ધયવદુ એ;
અતિ ઇલિયા ચઉસાલ, પૂંગ પ્રિયાલ રસાલ,
નર્કલ બહકથિએ, કોઈલિં ટહુકદ એ.

૧૧

કાગ

કોઈલ તણે ટહુકદે, દ્વકદે વનિ અતિયંગિ,
નીલી ચાંચ સૂયડલા ઓલાઈ (અ)તિરંગિ;
મહીયલિ ઝતુપતિ ગહગહુ, મહમહુ મલયસમીરિ,
પરિમલિ વાસિદ દસદિસિ, પસરિઓ નિર્મલ નીરિ.
ઇકિ પદ્ધસદ ડેલીહરિ, ડેલી હરળી હસંત,
હસમસિ મયણુ મહાલડા, ઘૂંવડ જિમ ઓલંત;

૧૨

* શ્રી આર્ય કટ્યાણ ગૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ *

જપિસિહું ગણુનાયક, પાય કરીય વસંત,
સાડુ જાણિહિં ગુરિ હક્કીય તક્કીય મયણુ મયંત. ૧૩

અણૈઓ

મુણ્ણિવર કમલ દિણિંદ, અમહ ગુરુ અહિણુવ ચંદ,
શ્રુત સવિ અગાધ એ સમરસિ મન રમદ્ધાએ;
આગમ તણુદ વિચારિ, લિધ ભવિયણુ ભવપારિ,
દ્વારણુ ગંજણા એ, કવિકુલરંજણુ એ. ૧૪
ગણુપદિ પદ્ધા જામ, શ્રી સંધ હરિભણુ તામ,
યુદ્ધિ હિં બંધુરુ એ, ગચ્છ ધુરંધરુ એ;
જે શુરુણુ ગાયંતિ, તે શિવ સુહ પાયંતિ,
ગાયમ ગણુહરુ એ, તિમ અમહ સુહ ગુરુ એ. ૧૫

શ્રી

જહ સુધાકર સાકર, આકર વચન વિવાસ,
શ્રી અંચલગણુમંદણુ, ખંડણુ દ્વારણુ આસ,
સંજણુ-જણુ-મણુ-રંજણે, જિણુશાસણુઓ જન્મેય,
પાવહ તિમિરનિવારણુ, તારણુ ભવિયણુ લોય. ૧૬
જા મહિયલિ રયણુાયર, જા ગયણુંગણુ ભાણું,
જા જગિ અઠ-કુલાચલ, મેરુ ન છંડઈ ઢાણું;
તાં શ્રી સંધ હરખસથૂં, અંચલગચ્છનરિંદ,,
શ્રી જયકીરતિ સુહ ગુરુ, અમહ મનિ કરડ આણુંદ. ૧૭

॥ ઇતિ ફાગ વંધેનગુરુસ્તુતિ ॥

શ્રી અંચલગચ્છેશ પૂ. આ દેવ શ્રીમુણુસાગર સૂરીશ્વર-શિષ્ય મુનિ કલાપ્રમસાગરેણ વીર સં. ૨૪૯૯
વિકલ સં. ૨૦૨૯ પ્રવર્તમાને જેઠ વદ ૭, દિને મંગવાણ ગ્રામે લિખિતં સંશોધિતં ચ.
દિનાંક ૨૨: ૬: ૭૩ ।

*

*

*

શ્રી આર્ય કદ્વાળાગોતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ

દંત નમ :

કવિ—ચક્રવર્તી શ્રી જગ્યાખરસુરિજી શાગ

વિમલાચલસિરિ મંડળુંએ, ક્ષવામીય આદિ જિણુંદો;	
તેહ પ્રણુમિય શુલુ ગાઈસ્યું એ હિથિય ધરી આણુંદો.	૧
એહ ઇય સોલાગિહિ આગલા એ જગ્યાખર સૂરે;	
નામ મંત્ર તિહ સમરતા એ પાતગ જાઇ હુરે.	૨
સારસ્વત પૂરુ હિય એ જીહ કરિ કદ્વલોલોા;	
પ્રતક્ષી દેવી ભારતીએ તીંહ માઉં રેલોા.	૩
આગમ લક્ષ્મણ છાંદ, સવે જાણુઈ અલંકાર;	
મૂલ થંથ છ છેદથંથ, કર્મથંથ વિચાર.	૪
નીંદ્રિય પહંઠિયા ઈમ લઈ એ પ્રલકાઈ નચિંતો;	
ઉત્તર દૃષ્ટિ ડેસિધ ડેસિલા એ ઈતિ કરું કવિતો.	૫

ભાસ

પ્રણુવળીજ જેંમ આપ એ, લરત સંલવ તાણુ મૂલો;	
તીહ પસાઈ સુહ શુરિહિં, કાવિ શીએ અતિમૂલો.	૬
અહે સરસ ડેમલ જીલી એ, સરસઈ કિય વાસો;	
તહ ક્ષણિકાણુ નવનવઈ છાંદ, તમિહ કવિત અસ્થાસો.	
ઉપદેશચિંતામણુ કિઉં એ, ખાર સહસ પ્રમાણુ;	
જાનુઈ આગમ ઉપમા એ, અણુહુણીયા જાણુ જાણુ.	
ત્રિલુચનનીપક અંતરંગ પ્રાણુત સુંસ્કૃત;	
અઉઠ સહસ પ્રમાણુ રચિંતઉ ધર્મિમલચરિત.	
કવજન ગયવડ લાંજવા એ, કેશરી જિમ સોહરી;	
અમૃતવાણી વખાણુ કરિ, લવીયા મન મોહિ.	૭
(આ....)સાઠ સંતમિસિધ મનિ લેદવા એ,	
પહુંતહ રતિપતિ રાઉ;	
વણુરાજ વિહસીવે એ દક્ષિણુ વાઈ વાઉ.	૮
વિહસીય ચંપક કમલ કુંદમચકુંદ સહકારો (૨),	
જાઈ જીહી બહલ બહલ, જિરિ સેવંત્રિ ઉદારો;	

અહે ધર્મમસતુ મયણુ ઉદ્દિહ એ, કરિ કુસુમહ બાણુ,
સથર સથલ ને વિહ ભૂયણે, તીહ ખાડીય માણુ. ૬

સુલટ ઇપિ તિણિ આહરિ એ, રમણી રમજમકંતી,
કુંઠ નવસર હાર હિયઈ ચાલે ચમકંતી;
કાને જલકઈ જાલિ, જાલિ જિરિ (મુ)મડુટ શાંગાર,
અલિકુલ કુજલ વેણિદંડ, ચુહા ભૂજ અલંકાર. ૧૦

કણુય કંકણુ કરિ ખલકતા એ, અંગુલિ રયણુમદ;
પાએ નેર રણજણુઈ કડિતલિ મેહલ સદુ. ૧૧

અહે વંકુડલી કિરિ લમહઠી એ, સીગિણુ ઠણુકાર,
નયણુ બાણુવલિ ઇંધતી એ, સુર કિંનર સાર;
સીમંતાઈ સીંહર ધણુઓ, નયણુ કંજજલ રેહ,
કામીજણુમણુ ભારડા એ, જાનઈઓ મેહ. ૧૨

પિહિરિ સીંહરીઉ કંચુઉ એ, કસમસતી ઝાલી,
ઉદ્દિણુ નવરંગ ચુનડી એ, રંગિ નાચઈ બાલી;
ઇણુ પરિદી શાંગાર કરઈ, ઈમ દેવિદી મદ ધરતી,
ચંચલ ચળપદ સુર નરિંદ, તઉ મન ખોલંતી. ૧૩

અસિ જિમ વીડઉ કરિ ધરઈએ, સણિમુખિ અહર તંખોલ;
હંસલડી જિમ ગતિ કરઈ એ, મુગનયણુ મન રોલ. ૧૪

ગેલિ ગહીલિ ગોરડી એ, ખોલઈ મનિ હુસંતી,
તાં અગંજિત સથર વીર ને, અનિહ નવિ લીડંતી.
તીહ વથણુ નિસુણેવિ અણુઈ રતિ મોારા નાહ,
એહ સરસિં મન અડલિય, મયણુ મદ કરિ મ અનાહ. ૧૫

શાલસંનાહ અંગિ અરુહિ એ, અલ્ઘાલુધ ચાલઈ,
સંજમ મુહવઈ ગય તુરિય, સીલંગપાલ એ નવિ લીજઈ;
હાવિ લાવિ નવિ શાંતિઈ લિજઈ,
ધીર ન મનનઈ આણ તબમહીયા કાંઈ પીજઈ. ૧૬

પુહુવીએ ગાજઈ એક વીર જથ્થોખરસૂરિ;
બિરદાવલી નેહ વોલતાઉ એ, એસનનઉ સુર સુરિ. ૧૭

* શ્રી આર્ય કદ્યાણાગોત્તમ સ્મૃતિ ગ્રંથ *

મધુરવયણ જિણુ નિત લીઉ એ, સાકર મુહિ સિલિ એ,
તે ગણુહર શુણુ ગાયતાં એ, મૂં ભાવદ્ય રૂલી એ;
સાથર જિમ શુણુગણુ તણુઉં, જુહ લાલ મ પારો,
જે નિત વંદ્ધ સુશુરુચરણુ, તીહગ મતિ હાતારો. ૧૮

નોઉ સહી કહુતિગ એક વડુ પ્રમાણુ,
વિષુ' હથીયારહ' નાઠુ પંચથાણુ;
રણુરંગિધ' જીતા સવે સવે કોહાદિક વઈરી,
ઉપસમ સીંચી જોઘિણીજ તું મૂકી પથરી. ૧૯

લાસ

આગમસરોવરિ હંસ જિમ ડેલિ કરદ નવરંગો;
અવિષુલોયણુ રંજવદ એ લુગતિરમણી સિઉ' રંગો. ૨૦
અહે મુહિત રમલિ સિરમલિ કરદ તઉ ગણુહર ગાજદ,
શ્રી જથ્રોખરસૂરિ ગુરિદ્ય અંચલગઢુ છાજદ;
સિંધુ સવા લખ માલવદ એ ગુજરાત વિચારો,
સોરઠ મંડલિ (મનુ) મેરુ પમુહ દેશદ પ્રલુ કરદ વિહારો, ૨૧
ગયણુંગણુ નક્ષત્ર સિઉં જાં સસી રવિ દીપદ,
તાં ચાહવિહ શ્રી સંધ સિઉં : મહિયલિ પ્રલુ
પ્રતપદ (પતિપદ);
ક્રાગળંધિ ગુરુ ગાઈસિઉ એ જથ્રોખરસૂરે,
પદ્ધ શુણુદ જે સાંખલદ એતી (તીહ) સંપદ પૂરે. ૨૨

[ધતિ શ્રી જથ્રોખરસૂરિ ઝાણ]

॥ મત પુષ્પકા ॥ સંવત ૧૬૩૭ ના ભાહરવા વદ્દિ ૨ ને રવિવારને દિવસે શ્રી
મુંબદ મધ્યે મહારાજશ્રી ગૌતમસાગરજી મહારાજની આસાથી લખાં. સમાખ. લેખક-લખિયા:
શા મેતીચંદ સુદળ, રહેવાસી : ગામ શ્રી ગઢા, તાંએ ભાવનગર ॥ દેશ કાહિયાવાડ ॥

॥ શ્રી ॥ ॥ શ્રી ॥ ॥ છ ॥ ॥ છ ॥ ॥ શ્રી ॥ ॥ શ્રી ॥

સંવત ૨૦૨૬ વર્ષે નેઠ વહ અધ્યમી દિને કાટાં (કચ્છ) ગામે લિખિતં સરોધિત
ચ અચલગઢે સુનિ કલાપ્રકલસાગરણ ॥

શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગોતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ